

Beşinci Şuâ ehl-i ilmin izzetini kurtarıyor

Konya Beyşehir'den Sümeyye Hanım: “Kastamonu Lâhikası 62. Sahifede Üstadımızın şöyle bir ifadesi var: ‘Evet, Beşinci Şuâ, umumun ve bilhassa ehl-i ilmin imanlarını tashih edip kurtarıyor.’ Bu cümlenin manasını açıklar mısınız?”

İMANLARI TASHİH EDİYOR

Bediüzzaman Hazretleri bahsettiğiniz mektubu, Kastamonu’da iken, Barla’daki talebelerine (rahmetullahi aleyhim) hitaben yazıyor. “Ben, oradaki talebeleri ve dostları duâyla çok tahattur ediyorum. Onları unutamıyorum. Umum kardeşlerime birer birer selâm ve duâ ediyorum.” kaydıyla biten mektup, saff-ı evvel talebelerin mektuplarına cevaben yazılmıştır.

Mektupta, Hulusi Bey’e cevaben Bediüzzaman diyor ki: “Evet, Beşinci Şuâ, umumun ve bilhassa ehl-i ilmin imanlarını tashih edip kurtarıyor.”¹

VAHİY DİLİ İSTİKBALİ PERDELİ İFADE EDİYOR

Vahiy nazarı istikbale ait ne varsa, apaçık şekilde elbette görüyor.

Fakat apaçık ifade etmiyor. Teşbih, temsil ve mecaz yoluyla perdeli ifade ediyor.

Çünkü hem istikbalden haber vermesi gerekir, hem de kapalı ve perdeli gitmesi gerekir ki, imtihan ve teklif sırrı bozulmasın, gaybı yalnız Allah’ın bildiği hakikati incinmesin.

Kur’ân’da ve Peygamber Efendimiz’in (asm) lisanında istikbale ait meselelerin genellikle müteşabih ve mecazî bir üslûpla, yani hakikî manasının uzağında ve avamın zihnini yormayan kelimelerle bildirilmesi bundandır ve bu genel bir İlâhî kaidedir.

Eğer istikbale ait haberler çok açık ifade biçimleriyle gelmiş olsaydı, ya herkes inanmak zorunda kalacaktı (imtihan sırrına ters olurdu), ya da kâfirler münafık

derecesine incekler, inanmadıkları halde inanıyor gözükeceklerdi.

Bu durumda bir imtihan olan imanın ve ahlâkın ihlâsına ulaşmak daha zor olacaktı.

BEŞİNCİ ŞUÂ AHİR ZAMANI DOĞRU YORUMLAMIŞTIR

İşte Bediüzzaman böyle müteşabih ve perdeli üslûplu âyet ve hadislerin âhîrzamanla ilgili bir kısmını Beşinci Şuâ'da yorumluyor.

Mü'minleri ikaz ediyor.

Âhir zaman hadisatını âlimlerin önüne koyuyor, gündemine getiriyor.

Ehl-i imanın imanını takviye ettiği gibi, ehl-i ilmin de imanını tashih ediyor.

Yani ehl-i ilmi âhîrzamanın vartalarından, tuzaklarından ve dolaplarından kurtarıyor.

Çünkü âhîrzamanın müthiş şahısları, mefsedetlerini, fitne ve fesatlarını ehl-i ilmi kullanarak yapmak isteyecektir.

Ehl-i ilim olayları okuyamaz ise, bu müthiş şahıslara fetvacı olmak ve onların her yaptıklarını onaylamak sûretiyle kendilerini de, ümmeti de ateşe atacaklardır!

Tehlike büyüktür.

Bu açıdan teşbih ve temsilleri çözmek ve mecazi ifadeleri doğru şekilde yorumlamak gerekmektedir.

EHL-İ İLİM İSTİKAMETE MUHTAÇTIR

Her ehl-i ilimde bu ehliyet olmayabilir.

Ama her ehl-i ilim istikamette kalmakla, dalâlete girmemekle, yanlış onay vermemekle, batıla göz yummamakla, zalim sultana karşı susmamakla, zulme fetvacı olmamakla, hataya hata, zulme zulüm, batıla batıl, yanlış yanlıştır, bid'ata bid'at demekle mükelleftir.

Oysa âhîrzamanda nice yanlışlar doğru kılığında geliyor, nice bid'atlar hikmet kılıfında sunuluyor, nice zulümler adalet elbisesiyle yapılıyor, nice haksızlıklar devlet eliyle işleniyor, nice cebirler, nice fitne ve fesatlar, nice sefahet şeytana külahını ters giydirecek şekilde masum kılıklı zorba bir projeye uygulanmak isteniyorsa eğer...

Kur'ân'ın feyzini ve nurunu üzerinde taşıyan bir âlimin, böyle zor bir zamanda yaşayan ehl-i ilmi bilgilendirmesi, ehl-i ilme zahîr olması, yol göstermesi, istikamet

vermesi, elindeki malzemenin farkındalığını hissettirmesi gerekiyordu.

İşte Bediüzzaman Hazretlerinin Beşinci Şuâ'da yaptığı budur.

Ehl-i ilme, dinin ve ilmin izzetini göstermiştir.

Müceddid-i âhirzaman sıfatıyla, ümmeti ve ulemayı bilgilendirmiş ve uyarmıştır.

Dipnot:

1- Kastamonu Lâhikası, Yeni Asya Neşr., İstanbul, 2006, s. 62.